

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200117
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9621200117.2

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej, sudcov JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca), prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., prísediacich sudcov, JUDr. PhDr. Jaroslava Jarabinského a JUDr. Adriány Zacharovej, v disciplinárnej veci disciplinárneho navrhovateľa generálneho prokurátora Slovenskej republiky Dr.h.c. JUDr. T. Z., PhD. proti disciplinárne obvinenému JUDr. J. I., LL.M., špeciálnemu prokurátorovi, v konaní o disciplinárnej zodpovednosti prokurátora, o disciplinárnom návrhu z 17.8.2021, na ústnom pojednávaní dňa 20.5.2022, takto

rozhodol:

JUDr. J. I., LL.M., narodený X.X.XXXX, špeciálny prokurátor,

sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

uznáva vinným, že

v rozpore so zákonnou povinnosťou prokurátora zdržať sa verejného vyslovovania svojho názoru na prípady, ktoré nie sú právoplatne skončené vyplývajúcou z § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry poskytol DenníkuN svoje stanovisko, ktoré dňa 28.7.2021 DenníkN uverejnil v plnom znení nasledovne „Úrad špeciálnej prokuratúry (ÚŠP) so znepokojením vníma sústavné snahy spomaliť a zabrzdiť vyšetrovanie mimoriadnej závažnej trestnej činnosti, ktorú vyšetrujú vyšetrovatelia NAKA pracovnej skupiny Očistec pod dozorom prokurátorov ÚŠP. Sme presvedčení, že relevantné podozrenia týkajúce sa integrity vedených trestných stíhaní je potrebné preveriť. Malo by sa tak však diať len zákonným spôsobom a bez toho, aby bola verejnosť zavádzaná nepravdivými informáciami.

Vyšetrovatelia pracovnej skupiny Očistec boli žiadaní o vyhotovenie fotokópie vyšetrovacieho spisu zo strany Úradu inšpekčnej služby (ÚIS) len v jednej trestnej veci, a to dňa 23. 3. 2021.

Táto žiadosť bola urgovaná dňa 3. 5. 2021, a dňa 4. 5. 2021 bola žiadosť vybavená a overený spisový materiál bol zaslaný na ÚIS. Stalo sa tak ešte pred zaistením vyšetrovacích spisov zo strany ÚIS dňa 11. 6. 2021. Ani táto žiadosť však nebola zaslaná špecializovaným tímom ÚIS, ale odborom boja proti korupcii a organizovanej kriminalite ÚIS. Žiadna iná žiadosť o poskytnutie vyšetrovacieho spisu zo strany ÚIS nebola nikdy pracovnej skupine Očistec zaslaná, čo vyplýva aj z evidencie v denníku vyšetrovacích spisov. Je preto pre nás zarážajúce, že sa do médií opakovane posúvajú informácie, ktoré sú v rozpore s objektívne verifikovateľným skutkovým stavom.

Bez toho, aby sme mali ambíciu zasahovať do vyšetrovania, v ktorom vykonáva dozor iná súčasť prokuratúry, musíme stručne reagovať na zverejnené uznesenie o vznesení obvinenia špecializovaným tímom ÚIS.

Zo zverejneného uznesenia je zřejmé, že kľúčovým svedkom v danej veci je bývalý vedúci jedného z operatívnych oddelení NAKA Y. W.. Tento vypovedá, že známa SMS medzi ním a vyšetrovateľom NAKA Y. K. zo dňa 22. 8. 2020 bola zaslaná ešte pred výsluchom svedka S. J., a teda zápisnica z výsluchu tohto svedka zo dňa 20. 8. 2020 bola antedatovaná. Samotné uznesenie však z evidencie vstupu osoby C. J. konštatuje, že táto osoba bola v budove NAKA len dňa 18. 8. 2020 a dňa 20. 8. 2020 (teda v deň vykonania výsluchu). Rovnako sa dá objektívne z dátového súboru ustáliť presný čas,

kedy bol výsluch tohto svedka uskutočnený. Je preto zrejmé, že výpoveď kľúčového svedok Y. W. je v rozpore s objektívnymi zabezpečenými dôkazmi. Uznesenie síce konštatuje, že nie je zrejmé, z akého dôvodu bol C. J. v budove NAKA aj dňa 18. 8. 2020, keďže sa nezúčastnil žiadneho úkonu, avšak ani toto konštatovanie nie je v súlade s realitou. V spise (ktorého fotokópiu má špecializovaný tím ÚIS k dispozícii) sa totiž nachádza úradný záznam o nazretí do spisu touto osobou práve dňa 18. 8. 2020 (v trestnej veci O.).

Na výpovedi a spolupráci Y. W. je pritom založená značná časť dôkazov (vrátane prepisov zabezpečených ITP), ktoré viedli k vzneseniu obvinenia.

Rovnako nie je z uznesenia zrejmé, z akého dôvodu sa Y. W. rozhodol vypovedať až na jar 2021, keď sa skutky, o ktorých vypovedá, mali stať v lete 2020. Takisto nie je zrejmé jeho procesné postavenie v danej veci, keďže pri danej právnej kvalifikácii neprichádza postup podľa § 205 Trestného poriadku (dočasné odloženie vznesenia obvinenia) do úvahy.

Z daného uznesenia zároveň nevyplýva, či ku skutku pod bodom 3) bol vypočítaný ako svedok dozorový prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorý bol v danej veci činný, a opakovane sa v tomto uznesení jeho osoba zmieňuje. Ak bol vypočítaný, ale jeho výsluch nie je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia, tak to vytvára pochybnosť o selektívnosti dôkazov, na ktorých je obvinenie vznesené.

Úrad špeciálnej prokuratúry zdôrazňuje, že každý svedok musí niesť trestnoprávnu zodpovednosť, ak vo svojej výpovedi uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. Určite bude pre transparentnosť trestného stíhania vedeného ÚJIS dôležité (aj v prípade konania o dohode o vine a treste), aby sa verejnosť, v prípade právoplatného skončenia veci, dozvedela, v čom konkrétne S. J. krivo vypovedal. Zo zverejneného uznesenia o vznesení obvinenia navyše vyplýva, že údajná krivá výpoveď sa netýkala žiadnej z medializovaných trestných vecí, a týkala sa trestnej veci, v ktorej v súčasnosti nie je nikto trestne stíhaný (predaj pozemkov na Drotárskej ul. v Bratislave).“

teda

zavinene porušil povinnosť prokurátora uloženú § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry,

čím spáchal

disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry

a za to sa mu ukladá

podľa § 189 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie.

Podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku je JUDr. J. I., LL.M. povinný nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- eur.

o d ō v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh

1. Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej aj „disciplinárny navrhovateľ“ alebo „generálny prokurátor“) podal 17.8.2021 na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky disciplinárny návrh proti JUDr. J. I., LL.M., špeciálnemu prokurátorovi (ďalej aj „disciplinárne obvinený“). Podľa disciplinárneho navrhovateľa sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že v rozpore so zákonnou povinnosťou prokurátora zdržať sa verejného vyslovovania názoru na prípady, ktoré nie sú právoplatne skončené vyplývajúcou z § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry ako i v rozpore s (1) čl. 3 ods. 3 prvá veta pokynu generálneho prokurátora z 22.5.2006 por. č. 12/2006 v znení pokynu č. 14/2012 o spôsobe informovania verejnosti prostredníctvom tlače a iných hromadných informačných prostriedkov (ďalej len „pokyn č. 12/2006“), (2) opatrením č. 45 z porady generálneho prokurátora konanej 3.2.2014, (3) závermi z porád

generálneho prokurátora konaných 22.3.2021 a 14.6.2021 zverejnil v DenníkuN dňa 28.7.2021 svoje stanovisko s obsahom citovaným v skutkovej vete tohto rozhodnutia (ďalej aj „zverejnené stanovisko“).

2. Podstata protiprávneho konania disciplinárne obvineného spočívala podľa disciplinárneho navrhovateľa v tom, že porušil princíp zdržanlivosti ako povinnosti uloženej všetkým prokurátorom v § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry.

3. Disciplinárne obvinený sa vyjadril jednak k právoplatne neskončenej veci, ktorá v čase zverejnenia jeho stanoviska v DenníkuN dňa 28.7.2021 bola v štádiu prípravného konania a súčasne sa nejednalo o vec patriacu do pôsobnosti Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP“), pretože dozor v nej vykonával prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava.

4. Disciplinárne obvinený sa pritom vyjadroval k verzii uznesenia vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru Inšpekčnej služby Západ sp.zn. UIS-171/OISZ-2021 z 20.7.2021 (ďalej aj „predmetná trestná vec“ alebo „komentované uznesenie“), hoci nemal k dispozícii oficiálne vyhotovenie tohto uznesenia, pričom prezentoval svoj subjektívny názor a bez znalosti dôkaznej situácie špekulatívne polemizoval s jednotlivými dôkazmi nepripustným spôsobom vlastným obhajobe. Vyjadril sa pritom len k nepatrnej časti dôkazov s tým, že prezentoval názor o ich selektívnosti, keďže k jednému zo skutkov nebol vypočutý ako svedok príslušný prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorého meno sa v uznesení opakovane uvádza.

5. Disciplinárny navrhovateľ označil takéto konanie za špekulatívne a zavádzajúce, pretože vyjadrovať sa ku konkrétnej veci možno len so znalosťou veci za zohľadnenia zákonne vykonaných dôkazov. Disciplinárne obvinený dal pritom svoje stanovisko zverejniť 5 dní po tom, ako bol obvinený v ním komentovanej veci vzatý do väzby, pričom v uznesení o vzatí do väzby bola zo strany sudkyne Okresného súdu Bratislava III pri skúmaní materiálnej stránky väzby konštatovaná zákonnosť vzneseného obvinenia s tým, že k rovnakému záveru došiel aj dozorový prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava. Zverejnením stanoviska mal preto disciplinárne obvinený dehonestovať prácu vyšetrovateľa, dozorového prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava ako aj sudkyne Okresného súdu Bratislava III, ktorá rozhodla o väzbe. Podľa disciplinárneho navrhovateľa takéto nekvalifikované stanovisko vychádzajúce len zo samotného kritizovaného uznesenia a podané bez znalosti vyšetrovacieho spisu a vykonaných dôkazov nepochybne zneisťuje verejnosť, ktorá na rozdiel od orgánov konajúcich vo veci nemá možnosť posúdiť, či stanovisko zodpovedá realite - skutkovému stavu zistenému v predmetnej trestnej veci. Závažnosť skutku zvyšuje pritom skutočnosť, že stanovisko poskytol vedúci prokurátor - špeciálny prokurátor, ktorý je súčasne námestníkom generálneho prokurátora, aj prostredníctvom ktorého verejnosť vníma činnosť prokurátorov a vyšetrovateľov.

6. Disciplinárny navrhovateľ záverom poukázal aj na ďalší text disciplinárne obvineného zverejnený na Facebooku dňa 29.7.2021 pod názvom „Sú chvíle, kedy sa nesmie mlčať“, v ktorom menovaný obhajoval svoje predchádzajúce stanovisko s tým, že sa len verejne zastal vyšetrovateľov Národnej kriminálnej agentúry z vyšetrovacieho tímu Očistec a prokurátorov ÚŠP. Podľa disciplinárneho navrhovateľa vyjadrenie podpory podriadeným prokurátorom a vyšetrovateľom zo strany nadriadeného prokurátora je namieste tam, kde je to opodstatnené, pričom spôsob vyjadrenia je jasne limitovaný znením § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry. Preto je neprijateľné, aby sa ktorýkoľvek prokurátor verejne, prostredníctvom médií, vyjadroval k právoplatne neskončeným trestným veciam nepatriacim do jeho pôsobnosti, a tak vyvíjal neopodstatnený tlak na iné organizačné zložky prokuratúry a polície.

7. Disciplinárny navrhovateľ na základe uvedeného navrhol disciplinárne obvinenému uložiť disciplinárne opatrenie - zníženie základného platu o 15 % na jeden mesiac a na ústnom pojednávaní navrhol vypočítať disciplinárne obvineného a vykonať oboznámenie s priloženými listinnými dôkazmi.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvineného

8. Disciplinárne obvinený vo svojom písomnom vyjadrení k disciplinárnemu návrhu, ktoré bolo doručené Najvyššiemu správnomu súdu Slovenskej republiky 26.1.2022 spochybnil porušenie riadiacich aktov

generálneho prokurátora. Podľa disciplinárne obvineného sa čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006 nevzťahuje na prokurátorov ÚŠP. Opatrenie č. 45 z porady generálneho prokurátora z 3.2.2014 nadväzovalo na mediálne vyjadrenie iného prokurátora ÚŠP, ktorý bol zaň disciplinárne stíhaný, pričom konanie vo veci bolo zastavené príslušným rozhodnutím disciplinárnej komisie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Upozornenie na porade generálneho prokurátora dňa 22.3.2021 sa týkalo kritickej reakcie predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na iný článok v DenníkuN, ktorý však mal odborný charakter a otvorením diskusie viedol následne k zmene judikatúry v prospech prokuratúry. Upozornenie generálneho prokurátora na porade 14.6.2021 sa týkalo viacerých mediálnych vystúpení prokurátorov ÚŠP, po ktorých generálny prokurátor vyjadril záver, aby prokurátori svoje názory prezentovali výlučne počas procesných úkonov a v písomných podaniach. Podľa disciplinárne obvineného sa mal prokurátorov ÚŠP a vyšetrovateľov tímu Očistec mediálne zastať generálny prokurátor a „keďže však k tomu nikdy neprišlo, tak sa musíme v rámci medzí stanovených zákonom, a rešpektujúc nevyhnutnú mieru zdržanlivosti, brániť sami.“

9. Na základe uvedeného preto disciplinárne obvinený za jediné relevantné ustanovenie v danej veci považoval znenie § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry. Podľa jeho názoru však toto ustanovenie neobsahuje absolútny zákaz vyjadrovať sa k právoplatne neskončeným veciam, pričom otázku primeranosti je potrebné vykladať vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam každého jedného prípadu. Disciplinárne obvinený následne vyjadril presvedčenie, že vzhľadom k mimoriadnym okolnostiam daného prípadu sa vyjadril zdržanlivou formou, pričom poukázal na trestné stíhanie realizované vyšetrovateľmi pracovných skupín Očistec, resp. Fénix. K argumentácii disciplinárneho navrhovateľa uviedol, že táto je v časti komentovania rozhodovania sudkyne Okresného súdu Bratislava III o väzbe a s tým súvisiaceho postupu dozorového prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava v rozpore so stanoviskom zverejneným v DenníkuN. Vo vzťahu k selektívnosti dokazovania disciplinárne obvinený poukázal na rozdiely v prepisoch zvukových záznamov a samotných zvukových záznamoch týkajúcich sa predmetnej trestnej veci.

10. Následne disciplinárne obvinený v nadväznosti na predmetnú trestnú vec uviedol, že „mimoriadne neštandardné konanie vedenia GP SR môže dokresľovať dôvod podania tohto disciplinárneho návrhu a rámcuje ho do celkového kontextu aktivít vedenia GP SR.“ V tejto súvislosti doložil a komentoval tri úradné záznamy spísané dozorovými prokurátormi ÚŠP a dodal, že tieto „evokujú silné podozrenie, že vedenie GP SR sa zapojilo do snáh niektorých ďalších štátnych inštitúcií (SIS, špecializovaného tímu ÚIS), ktorých cieľom je spochybníť trestné stíhanie vedené proti (bývalým) vysoko postaveným predstaviteľom verejného života a podnikateľskej sféry (oligarchom).“

11. Ďalej disciplinárne obvinený argumentoval tým, že „vedenie GP SR pomerne selektívne“ pristupuje k zákazu verejne sa vyjadrovať k veciam, ktoré nie sú v dozore príslušnej súčasti prokuratúry, pričom poukázal v tomto smere na vyjadrenia krajského prokurátora v Bratislave a dozorového prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava v predmetnej trestnej veci.

12. Záverom svojho vyjadrenia disciplinárne obvinený dodal, že zatiaľ čo generálny prokurátor reaguje len na kritiku svojej osoby, a to bez ohľadu, či je vecná alebo je už neprimeraná a na kritiku iných prokurátorov nereaguje, prístup disciplinárne obvineného je odlišný, pretože v prípade neodôvodnených a neprimeraných útokov alebo účelových snáh o kriminalizáciu je jeho povinnosťou zastať sa podriadených prokurátorov, ako i vyšetrovateľov, najmä ak ide o trestnú vec bezprostredne súvisiacu s trestnými vecami dozorovanými prokurátormi ÚŠP. Podľa disciplinárne obvineného „verejné komentovanie právnych otázok nemôže byť samo o sebe disciplinárnym previnením. Otvorenosť a transparentnosť prokuratúry by v súčasnosti mala byť samozrejmosťou.“

13. Na základe uvedeného disciplinárne obvinený navrhol svoje oslobodenie podľa § 34 ods. 2 písm. b) disciplinárneho súdneho poriadku z dôvodu, že skutok, ktorého sa dopustil, nie je disciplinárnym previnením.

III.

Ústne pojednávanie

14. Ústne pojednávanie sa uskutočnilo dňa 28.4.2022, pričom disciplinárneho navrhovateľa na základe poverenia zastupoval prvý námestník generálneho prokurátora JUDr. Y. W. (ďalej len „zástupca disciplinárneho navrhovateľa“) a disciplinárne obvinený sa zúčastnil pojednávania osobne. Na otázku predsedníčky senátu zástupca disciplinárneho navrhovateľa vyjadril ochotu uzavrieť dohodu o vine a treste s disciplinárne obvineným, ktorý však uzavretie tejto dohody odmietol domnievajúc sa, že sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia.

III. 1. Prednesenie disciplinárneho návrhu

15. Zástupca disciplinárneho navrhovateľa predniesol disciplinárny návrh zhodne s jeho písomným vyhotovením a navrhol disciplinárne obvineného uznať vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry z dôvodu porušenia povinnosti zdržanlivého vyjadrovania prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry a navrhol mu uložiť disciplinárne opatrenie - zníženie základného platu o 15 % na jeden mesiac.

16. Predsedníčka senátu následne oboznámila účastníkov konania, že v rámci oboznámenia sa s disciplinárnym návrhom disciplinárny senát identifikoval aj potenciálne porušenie povinnosti podľa § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, teda porušenie povinnosti prokurátora plniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Ústavy Slovenskej republiky, z ústavných zákonov, zo zákonov a z ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj úlohy a pokyny uložené nadriadeným prokurátorom, ak bol s nimi riadne oboznámený, konkrétne porušenie pokynu č. 12/2006.

III. 2. Vyjadrenie disciplinárne obvineného

17. Disciplinárne obvinený sa k disciplinárnemu návrhu vyjadril zhodne ako vo svojom písomnom vyjadrení doručenom 26.1.2022. Zároveň uviedol, že trestné konanie v predmetnej trestnej veci je v súčasnosti prerušené.

III. 3. Dokazovanie

18. Disciplinárny senát vykonal dokazovanie výsluchom obvineného a navrhovateľa a oboznámením listinných dôkazov.

19. Na otázku sudcu spravodajcu, aby disciplinárne obvinený vysvetlil svoje vyjadrenie, že čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006 je ratione materiae neaplikovateľný na prokurátorov ÚŠP, disciplinárne obvinený uviedol, že podľa jeho mienky sa tento článok týka informácií, ktoré poskytuje krajská alebo okresná prokuratúra, teda nie špeciálna prokuratúra. Čo sa týka čl. 3 ods. 2 daného pokynu, ktorý nebol zmieňovaný v samotnom disciplinárnem návrhu, k tomu dodal dve poznámky a to, že v súčasnosti tlačový hovorca v zmysle výkonu práce na ÚŠP neexistuje. Toto miesto bolo ešte pred jeho príchodom zrušené a preto sa mu zdá tento článok z hľadiska faktickej situácie ako neaplikovateľný. Špeciálny prokurátor však stále môže v konkrétnej veci rozhodnúť inak. Stanovisko, ktoré zverejnil, a za ktoré je disciplinárne stíhaný, robil samozrejme po konzultácii s kolegami, ktorí dozorujú konkrétne trestné veci pracovnej skupiny Očistec, ale zodpovednosť za neho zoberal na seba.

20. Na otázku sudcu spravodajcu, či sa povinnosť mlčanlivosti prokurátora vzťahuje aj na obsah vyšetrovacieho spisu, disciplinárne obvinený uviedol, že sa vzťahuje a na doplňujúcu otázku, aby potom vysvetlil vo vzťahu k povinnosti mlčanlivosti vetu zo zverejneného stanoviska znejúcu „V spise (ktorého fotokópiu má špecializovaný tím ÚIS k dispozícii) sa totiž nachádza úradný záznam o nazretí do spisu touto osobou práve dňa 18. 8. 2020 (v trestnej veci O.)“ disciplinárne obvinený uviedol, že si nepamätá, kto mu tú informáciu z kolegov NAKA dal k dispozícii, ale predpokladá, že táto informácia mohla byť v rámci jednotlivých príloh, ktoré boli dané na vedomie jemu aj generálnemu prokurátorovi zo strany pracovnej skupiny Očistec. Predpokladal, že ide zrejme o prílohu č. 4 od vedúceho v tom čase pracovnej skupiny plk. O. J..

21. Na otázku sudcu spravodajcu, či sa domáhal z pozície špeciálneho prokurátora ex lege námestníka generálneho prokurátora u generálneho prokurátora preskúmania zákonnosti postupu orgánov činných

v trestnom konaní, v ktorom bolo vydané komentované uznesenie, disciplinárne obvinený uviedol, že sa tohto preskúmania domáhal stanoviskom ÚŠP z 15.6.2021. Na doplňujúcu otázku, či sa preskúmania domáhal v časovom období medzi vydaním komentovaného uznesenia a zverejnením stanoviska, teda od 20.7.2021 do 28.7.2021 disciplinárne obvinený uviedol, že si nepamätá, či sa v tejto dobe uskutočnila operatívna porada u generálneho prokurátora, ale že generálny prokurátor sa pred ním zmienil, že v predmetnej veci nechce zasahovať a najradšej by bol v tom čase na dovolenke. V danom období s generálnym prokurátorom asi dvakrát telefonoval, ale či predmetom hovoru bolo aj komentované uznesenie nevedel s istotou potvrdiť. Disciplinárne obvinený tiež zdôraznil, že preskúmania zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní v predmetnej trestnej veci sa nemohol formálne dovolávať podnetom.

22. Následne bol disciplinárnym senátom dopytovaný zástupca disciplinárneho navrhovateľa, ktorý uviedol, že v období od 20.7.2021 do 28.7.2021 sa operatívna porada generálneho prokurátora neuskutočnila s tým, že od 22.7.2021 bol generálny prokurátor na preventívnej rehabilitácii. Zástupca disciplinárneho navrhovateľa sa zároveň nevedel vyjadriť, prečo vo vzťahu k porušeniu čl. 3 ods. 3 nebolo v disciplinárnom návrhu namietané aj porušenie povinnosti prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, pretože nebol jeho autorom. Na otázku predsedníčky senátu, či zverejneným stanoviskom bolo nejakým spôsobom zmarené vyšetrovanie v predmetnej trestnej veci, zástupca disciplinárneho navrhovateľa uviedol, že nie je v tejto veci dozorovým ani dohľadovým prokurátorom, ale podľa jeho informácií k takémuto následku nedošlo.

23. Na otázky zástupcu disciplinárneho navrhovateľa disciplinárne obvinený odpovedal, že na stretnutí s generálnym prokurátorom 18.7.2021 v Piešťanoch mu tento povedal, že vníma nejaké informácie, ktoré boli medializované, ale o danej veci nevie, nechce vedieť a najradšej by bol v ten týždeň na dovolenke. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že ho generálny prokurátor nepoveril v predmetnej trestnej veci informovať verejnosť prostredníctvom médií a ani rozoberať prostredníctvom médií dôkaznú situáciu. V čase zverejnenia stanoviska disciplinárne obvinený nemal k dispozícii vyšetrovací spis a komentované uznesenie získal z médií.

24. Disciplinárny senát vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to hodnotením prokurátora a listinami predloženými účastníkmi konania. Oboznámené boli nasledovné listinné dôkazy:

- hodnotenie prokurátora z 4.4.2022,
- uznesenie vyšetrovateľa sp. zn. UIS-171/OISZ-2021 z 20.7.2021,
- návrh prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava sp.zn. 3Kv 17/21/10100-43 z 21.7.2021,
- zápisnica o výsluchu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. Tp 35/2021 z 23.7.2021 obsahujúca uznesenie sudkyne pre prípravné konanie o vzatí obvineného do väzby,
- zápisnica o verejnom zasadnutí Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 6T 88/2021 z 4.8.2021, na ktorom bol vyhlásený rozsudok o schválení dohody o vine a treste,
- pokyn generálneho prokurátora č. 12/2006,
- záznam z operatívnej porady generálneho prokurátora sp.zn. I/1 Spr 1/21/1000-9 z 23.3.2021,
- záznam z operatívnej porady generálneho prokurátora sp.zn. I/1 Spr 1/21/1000-20 z 15.6.2021,
- záznam tlačového hovorcu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 11.6.2021,
- email kancelárie generálneho prokurátora z 18.3.2021, ktorým boli námestníkom generálneho prokurátora zaslané trvalé opatrenia aktualizované k 15.3.2021,
- listina „Trvalé opatrenia generálneho prokurátora, aktualizované k 15.03.2021“,
- vyjadrenie špeciálneho prokurátora dňa 29.07.2021 na Facebooku s názvom „Sú chvíle, kedy sa nesmie mlčať.“,
- záznam z pohovoru podľa § 191 ods. 2 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry sp. zn. Se/1 11/21/1000-1 z 5.3.2021,
- list predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Y., sp.zn. Spr 458/21 z 15.3.2021,
- list predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Y., sp.zn. Spr 458/21 z 6.4.2021,
- list generálneho prokurátora sp.zn. Se/1 14/21/1000-2 z 23.3.2021,
- článok disciplinárne obvineného z DenníkaN z 10.3.2021 s názvom „Je možná kaucia pri kolúznej väzbe?“,
- žiadosť o zaslanie dokladov pre účely trestného konania č. UIS-22/BKOK-2021 z 23.3.2021,
- žiadosť o zaslanie dokladov pre účely trestného konania č. UIS-22/BKOK-2021 z 3.5.2021,
- predloženie dokladov a správy ČVS: PPZ-111/NKA-ZA2-2021 z 4.5.2021,

- stanovisko ÚŠP sp.zn. VII Spr 278/21/1000 z 15.6.2021,
- stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru č. PPZ-NKA-OBA1-2021/040299-002 z 11.6.2021,
- list Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia PZ, NAKA ČVS: PPZ-NKA-BA1-2021/040299-011 z 28.7.2021 „Predloženie dôkazu do trestného konania.“,
- uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Tpo/64/2021 z 1.10.2021 o zrušení uznesenia Okresného súdu Bratislava III sp.zn. Tp/46/2021 z 15.9.2021,
- uznesenie sudcu Špecializovaného trestného súdu sp.zn. 9Tp/4/2020 z 4.10.2021,
- uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Tost 55/2021 z 18.10.2021,
- úradný záznam ÚŠP sp.zn. VII/3 Gv 67/21/1000-7 z 13.8.2021,
- stanovisko Trestného odboru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. IV/1 Spr 465/16/1000-28 z 25.1.2019,
- uznesenie sudcu Špecializovaného trestného súdu sp.zn. 2Tp/4/2021 z 14.8.2021,
- prepis televíznej relácie Bitka o „Tigra“, TV Markíza, Televízne noviny z 21.8.2021,
- úradný záznam ÚŠP sp.zn. VII/2 Gv 120/21/1000-28 z 27.9.2021,
- úradný záznam ÚŠP sp.zn. VII/2 Gv 120/21/1000-36 z 1.10.2021,
- zápisnica o výsluchu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. Tp 46/2021 z 16.9.2021,
- email hovorkyne Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky špeciálnemu prokurátorovi z 18.1.2022,
- stanovisko špeciálneho prokurátora, TASR z 17.9.2021,
- záznam z operatívnej porady generálneho prokurátora sp.zn. I/1 Spr 1/21/1000-29 z 11.10.2021,
- záznam z operatívnej porady generálneho prokurátora sp.zn. I/1 Spr 1/21/1000-27 z 22.9.2021,
- stanovisko Rady prokurátorov z 16.9.2021.

III. 4 Záverečné reči a posledné slovo

25. Zástupca disciplinárneho navrhovateľa vo svojej záverečnej reči uviedol, že na základe vykonaného dokazovania považuje spáchanie disciplinárneho previnenia zo strany disciplinárne obvineného za preukázané. Disciplinárne obvinený svojim konaním porušil § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry a javí sa, že aj § 26 ods. 1 písm. a) daného zákona. Predmetom disciplinárneho konania nie je skutočnosť, či sa disciplinárne obvinený postavil na obhajobu práce vyšetrovateľov NAKA. To by, samozrejme, nebol žiaden problém. Problémom je neprípustná polemika k uzneseniu o vznesení obvinenia. Špeciálny prokurátor napriek skutočnosti, že je jedným z námestníkov generálneho prokurátora nie je nadriadeným prokurátorom žiadnemu prokurátorovi krajských ani okresných prokuratúr. Nerešpektovanie zákona a vnútrorezortných predpisov vedie k narušeniu dôvery verejnosti v orgány prokuratúry a k anarchii v systéme prokuratúry ako takej. Nie je akceptovateľné argumentovať v tomto prípade ani princípom otvorenosti a transparentnosti prokuratúry. Princíp zdržanlivosti a nekomentovania neskončených vecí a tak isto vecí, v ktorých vykonáva dozor iná prokuratúra, má svoj jasný význam. Dokonca ani nadriadený prokurátor ani generálny prokurátor, ani námestník generálneho prokurátora nemôžu takýmto spôsobom vystupovať smerom k podriadeným prokurátorom. Svoje právne názory vyjadrujú prostredníctvom rozhodnutí, pokynov, organizačných príkazov, zjednocujúcich stanovísk a pod. Nie cestou médií, pretože takúto formu zákon nepozná. Polemika o právnych problémoch je žiaduca, ale nemá sa viesť v médiách, ale prostredníctvom platformy odbornej tlače (napr. v Justičnej revue, Právnom obzore atď.). Prokurátori rovnako, ako aj sudcovia nie sú pri výkone svojich kompetencií v postavení bežných občanov, svoje funkcie vykonávajú s vedomím, že ich konanie je limitované z pochopiteľných dôvodov statusovými zákonmi. Argumentácia, že prejednávané konanie sa udialo v čase, keď dochádzalo k útokom na ÚŠP a NAKA za údajné ovplyvňovanie trestných konaní, neodôvodňuje príпустnosť takéhoto postupu. Aj v takomto prípade musí každý prokurátor postupovať v rámci zákona a vnútrorezortných predpisov. Záverom zástupca disciplinárneho navrhovateľa zdôraznil, že rozhodnutie disciplinárneho senátu bude mať prelomový charakter určujúci výklad aplikácie § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry k pojmu zdržanlivosti a navrhol uznať disciplinárne obvineného vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry a uložiť mu disciplinárne opatrenie a to zníženie základného platu o 15 % na jeden mesiac.

26. Disciplinárne obvinený vo svojej záverečnej reči zhodne so svojimi predchádzajúcimi vyjadreniami popísal okolnosti a motiváciu zverejnenia príslušného stanoviska. Uviedol, že sa jednalo o reakciu na snahy spochybniť trestné stíhanie dozorované ÚŠP. Zdôraznil, že sa za jeho pôsobenia ako špeciálneho

prokurátora nikdy nestretol s tým, že by ktokoľvek navádzal niekoho ako spolupracujúceho obvineného na krivú výpoveď. Prokurátori ÚŠP fungujú pod pomerne veľkým tlakom a musia byť zdržanliví a nemôžu reagovať každý deň na nejakú novú tlačovú konferenciu. Čelia pritom tým najextrémnejším útokom, ktoré nemajú precedens v modernej dobe, avšak vedenie generálnej prokuratúry na ne nereaguje. Dodal, že nikdy nežiadal vedenie generálnej prokuratúry, aby obhajovalo jeho osobu, pretože bol činný vo verejnom živote dlhú dobu a vie sa obhájiť aj sám, ale útoky vedené na kariérnych prokurátorov ÚŠP sú každým dňom agresívnejšie. Tieto sú však nechané bez akéhokoľvek povšimnutia a reakcie, čo neprispieva dôveryhodnosti prokuratúry ako celku. Zverejnené stanovisko sa týkalo veci, ktorá bezprostredne súvisela s profilovými kauzami ÚŠP. Nebolo to vyjadrenie k nejakej nesúvisiacej veci. Nejednalo sa preto o prekročenie rámca prípustného vyjadrovania prokurátorom vymedzeného v § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakatelov prokuratúry, tak ako je tento aplikovaný v praxi prokuratúry. Disciplinárne obvinený vyjadril presvedčenie, že otvorenosť a transparentnosť prokuratúry nevyhnutne vyžadujú, aby sa prokurátori mohli vecne vyjadrovať k veciam verejného záujmu a táto vec nepochybne bola vecou verejného záujmu. Záverom zdôraznil, že doma ho učili, že ak sa deje nespravodlivosť, tak je potrebné sa ozvať a nie je možné mlčať. Uviedol, že chápe dôležitosť zdržanlivosti, ale domnieva sa, že ju neprekročil, pretože považoval za svoju morálnu povinnosť zastať sa vyšetrovateľov a prokurátorov. Ak to bolo neprimerané, berie túto zodpovednosť na seba, ale myslí si, že aby mohli vyšetrovatelia a prokurátori svoju prácu vykonávať ďalej, musia cítiť aj verejnú podporu a v tomto prípade podporu špeciálneho prokurátora. Na základe uvedeného disciplinárne obvinený dodal, že považuje disciplinárny návrh za nedôvodný a navrhol, aby ho disciplinárny senát oslobodil.

27. V rámci posledného slova disciplinárne obvinený poďakoval svojim kolegom - prokurátorom ÚŠP a vyšetrovateľom za skvelú prácu, ktorú odvádzajú preto, aby sa Slovensko čoraz viac približovalo k atribútom právneho štátu, kde nikto nebude mať garanciu, že stojí nad zákonom.

IV.

Posúdenie veci

IV. 1. Skutkový stav veci

28. Na základe vykonaného dokazovania považuje disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obvinený je autorom stanoviska zverejneného dňa 28.7.2021 v DenníkuN s obsahom uvedeným v skutkovej vete tohto rozhodnutia. Disciplinárne obvinený podal toto stanovisko ako špeciálny prokurátor v mene ÚŠP (viď prvá veta stanoviska). Predmetné stanovisko nemá charakter právneho aktu uskutočneného pri výkone verejnej moci ale vyjadrenia názoru adresovaného verejnosti prostredníctvom masovokomunikačného prostriedku.

29. Rovnako bolo preukázané, že disciplinárne obvinenému bol pred poskytnutím daného stanoviska známy pokyn č. 12/2006. Disciplinárne obvinenému bolo ďalej známe aj opatrenie č. 45 z porady generálneho prokurátora konanej 3.2.2014 a závery z porád generálneho prokurátora konaných 22.3.2021 a 14.6.2021.

30. Opísaný skutkový stav nie je medzi účastníkmi konania sporný.

IV. 2. Právne posúdenie veci

31. Vzhľadom na to, že skutkový stav je zrejмый a nie je sporný, fundamentálnou otázkou preto v danej veci zostáva právne posúdenie spočívajúce vo vyhodnotení obsahu zverejneného stanoviska, a to jednak vo vzťahu k zákonnej povinnosti prokurátora zdržať sa verejného vyslovovania svojho názoru na prípady, ktoré nie sú právoplatne skončené podľa § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, ako i vo vzťahu k určeniu príslušnosti prokurátora oprávneného poskytovať informácie v zmysle pokynu č. 12/2006.

IV. 2.1. Povinnosť zdržanlivosti vyjadrovania prokurátora

32. Povinnosť zdržanlivosti vyjadrovania prokurátora je normatívne vyjadrená v § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, podľa ktorého „prokurátor je povinný zdržať sa verejného vyslovovania svojho názoru na prípady, ktoré nie sú právoplatne skončené.“

33. Jedná sa o povinnosť uloženú priamo zákonom, ktorá je determinovaná pojmi:

- zdržanie sa,
- verejné vyslovovanie,
- svoj názor,
- právoplatne neskončené prípady.

34. Vo vzťahu ku zdržaniu sa možno uviesť, že povinnosť spočívajúca v zdržaní sa určitej činnosti, logicky znamená zákaz výkonu tejto činnosti.

35. Pod verejným vyslovovaním je potrebné rozumieť každé vyslovovanie mimo služobného rámca prokuratúry, resp. súkromného rámca. Povahu verejného vyslovovania nesporne má vyslovenie uskutočnené v masovokomunikačných prostriedkoch.

36. Slovné spojenie „svoj názor“ znamená vyjadrenie subjektívneho postoja, resp. subjektívneho hodnotiaceho súdu.

37. Povahu právoplatne neskončených prípadov majú tie veci, v ktorých nebolo konanie skončené právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu.

38. Účel povinnosti zdržanlivosti vyjadrovania prokurátora bol stručne vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry nasledovne „aby sa zabránilo rôznym čiastkovým a neúplným informáciám, ako aj prejedikovaniu rozhodnutia, navrhuje sa ustanoviť povinnosť prokurátora zdržať sa verejného vyslovovania svojho názoru na prípady, ktoré neboli právoplatne skončené. Toto ustanovenie nemá, samozrejme, brániť prokurátorovi vyjadriť sa v súvislosti s jeho oficiálnymi povinnosťami a neovplyvňuje právo verejnosti na informácie.“

39. Z uvedenej citácie je zrejmé, že povinnosť zdržanlivosti vyjadrovania prokuratúra nadväzuje na povinnosť prokuratúry ako štátneho orgánu informovať, ktorá vyplýva z čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) a v trestných veciach aj z § 6 Trestného poriadku a § 55m zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre. Aktívne informovanie verejnosti zo strany prokuratúry je na jednej strane potrebné a želateľné, na strane druhej však má svoje limity. Týmito limitmi je predovšetkým rešpektovanie prezumpcie nevinoty a záujem na nezmaření a nesťažení objasnenia a vyšetrenia veci, pričom podrobnosti v tomto smere je oprávnený určovať aj generálny prokurátor vo svojich riadiacich aktoch v zmysle § 10 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

40. Informovanie verejnosti predstavuje povinnosť i právo prokuratúry súčasne. Súčasťou tohto informačného oprávnenia je aj informovanie o jednotlivých prípadoch, resp. veciach, ktoré nie sú právoplatne skončené. Zákon v takýchto prípadoch informovanie nevylučuje, avšak obmedzuje prokurátora vyslovovať v takýchto prípadoch svoj názor.

41. Disciplinárny senát vníma tento „zdanlivý konflikt“ pri poskytovaní informácií tak, že v neprávoplatne skončených veciach prokuratúra, resp. prokurátor sú oprávnení podávať len objektívne informácie, t.j. vecne informovať napr. o stave konania, o prípadnom ďalšom postupe, avšak musia sa strániť vyjadrovania svojho názoru, teda poskytovania subjektívnych vyjadrení, či hodnotiacich súdov, napr. na dôkaznú situáciu, resp. jednotlivé dôkazy. Dôvodom takéhoto záveru je skutočnosť, že verejne prezentované subjektívne názory prokuratúry, resp. prokurátora v právoplatne neskončených trestných veciach by mohli byť vnímané ako zásah do prezumpcie nevinoty. Explicitne táto skutočnosť nakoniec vyplýva aj zo znenia druhej vety § 6 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorej je prokuratúra povinná pri poskytovaní informácií dbať na zásadu prezumpcie nevinoty.

42. Rovnako možno predmetný „zdanlivý konflikt“ identifikovať aj medzi záujmom na poskytovaní informácií a záujmom na nezmaření a nesťažení objasnenia a vyšetrenia veci majúcim svoj normatívny základ v prvej vete § 6 ods. 2 Trestného poriadku. Nájdenie toho správneho rozsahu informovania

je v tomto prípade spojené predovšetkým s náležitou znalosťou veci. Táto znalosť logicky svedčí dozorovému prokurátorovi alebo jeho (priamemu) nadriadenému, v dôsledku čoho sa tento záver premietol aj do internej úpravy danej pokynom č. 12/2006.

IV. 2.2. Stanovenie príslušnosti prokurátora na informovanie

43. Záujem na nezmarení a nesťažení objasnenia a vyšetrovania veci je spojený s potrebou poskytovania informácií prokuratúrou, ktorá v danej veci vykonáva dozor. Práve táto prokuratúra totiž disponuje v najširšom rozsahu informáciami týkajúcimi sa danej veci (vyšetrovacím a dozorovým spisom) a tiež dokáže najlepšie vyhodnotiť potrebu vykonania ďalších úkonov ako i možnosť ohrozenia ich realizácie v prípade informovania nad príslušný rámec. Uvedený záver sa v internej rovine premietol do pokynu č. 12/2006, ktorý v tomto zmysle upravuje príslušnosť prokuratúr na informovanie verejnosti. To znamená, že informácie o postupe v trestných veciach dozorovaných Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky poskytuje tlačový hovorca, pokiaľ generálny prokurátor nerozhodne inak (čl. 3 ods. 1 pokynu č. 12/2006), informácie v trestných veciach dozorovaných ÚŠP poskytuje tlačový hovorca ÚŠP, ak špeciálny prokurátor nerozhodne inak (čl. 3 ods. 2 pokynu č. 12/2006) a informácie o trestných veciach dozorovaných krajskou prokuratúrou alebo jej podriadenou okresnou prokuratúrou poskytuje krajský hovorca, ak krajský prokurátor alebo generálny prokurátor nerozhodne inak (čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006). Čiastočnú výnimku v tomto smere predstavuje oprávnenie konajúceho prokurátora podať informáciu médiám bezprostredne pred skončením alebo po skončení pojednávania v konkrétnej veci v zmysle štvrtej vety čl. 3 ods. 4 pokynu č. 12/2006.

44. Predmetná interná úprava reprezentovaná pokynom č. 12/2006 má okrem toho ešte jeden implicitne vyjadrený význam. Ten spočíva v zabránení vzniku verejných názorových polemík medzi jednotlivými prokuratúrami, resp. prokurátormi týchto prokuratúr. Pokiaľ je totiž na poskytovanie informácií príslušná v zásade len jedna prokuratúra, nemalo by navonok dochádzať k vzniku takýchto názorových polemík.

IV. 2.3. Relevancia povinnosti zdržanlivého vyjadrovania príslušného prokurátora

45. Disciplinárny senát sa zaoberal aj ďalšou opodstatnenosťou úpravy danej § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakaťoch prokuratúry, vo vzťahu ku komparácii s ekvivalentnou povinnosťou zdržanlivosti vyjadrovania sudcu pôvodne obsiahnutou v § 30 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S účinnosťou od 1.1.2021 bola totiž táto povinnosť sudcu zrušená. I keď z dôvodovej správy účel tohto zrušenia nevyplýva, je potrebné vo vzťahu k trestnému procesu zdôrazniť rozdiel medzi neverejným prípravným konaním a verejným súdnym konaním. Hoci i sudca je povinný prísne dodržiavať prezumpciu neviny, hlavné pojednávanie v trestných veciach je vo všeobecnosti verejné a objasňovanie a vyšetrovanie vecí je v danom momente už ukončené. Z uvedeného dôvodu nemožno dôjsť k záveru, že by znením § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakaťoch prokuratúry bolo (vo všeobecnosti) ústavne nekonformným spôsobom zasiahnuté do práva na slobodu prejavu a šírenia informácií nad rozsah daný čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

46. Dôvera verejnosti v právny štát je neoddeliteľne spojená s dôverou k štátnym inštitúciám, resp. orgánom verejnej moci. Táto dôvera je navonok determinovaná aj spôsobom, akým tieto orgány informujú o svojej činnosti. Pokiaľ toto informovanie vyvoláva dojem o nezákonnosti postupu, je potrebné si uvedomiť, že verejnosť nedisponuje možnosťou relevantne takúto otázku preskúmať. Uvedené osobitne platí pri orgánoch prokuratúry. Keďže prokuratúra predstavuje hierarchicky usporiadanú jednotnú sústavu štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti (§ 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre), zjednodušene to znamená, že pri názorovej polemike sa uplatní ten záver, ktorý vyplýva z právneho aktu nadriadeného prokurátora. Vzhľadom na to, že v čele sústavy orgánov prokuratúry stojí generálny prokurátor, budú to jeho právne akty v konkrétnych veciach, resp. riadiace akty vo všeobecnosti, ktoré konečným, prípadne aj záväzným spôsobom upravia príslušné otázky.

47. S uvedeným súvisí aj skutočnosť týkajúca sa mediálneho ovplyvňovania verejnej mienky. Zo strany prokuratúry nemožno totiž akceptovať také verejné prezentovanie vyjadrení v trestných veciach, ktoré má vo svojej podstate povahu prenesenia dokazovania či už z neverejného prípravného konania alebo i verejného súdneho konania do mediálneho prostredia. Tento spôsob mediálneho nátlaku alebo

masovokomunikačného ovplyvňovania trestného procesu zo strany štátneho orgánu je v prostredí demokratického materiálneho právneho štátu neprípustný. Akceptáciu takéhoto postupu prokuratúry nemôže odôvodniť ani prípadný ekvivalentný mediálny pokus zo strany obhajoby. Na rozdiel od obhajoby, na ktorej konanie dopadá voľnosť daná čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, prokuratúra ako štátny orgán môže konať len v rozsahu danom čl. 2 ods. 2 ústavy, t.j. iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon.

48. Medializácia subjektívnych stanovísk prokurátorov súčasne môže spochybňovať aj ich nestrannosť, resp. vnímanie ich nestrannosti zo strany verejnosti. V tejto súvislosti možno poukázať aj na stanovisko Osobitného spravodajcu OSN pre nezávislosť sudcov a právnikov z 29.4.2019, v zmysle ktorého pri uplatňovaní svojej slobody prejavu by sudcovia a prokurátori mali mať na pamäti svoju zodpovednosť a povinnosti štátnych zamestnancov a mali by byť zdržanliví pri vyjadrovaní svojich stanovísk a názorov za akýchkoľvek okolností, keď by ich vyhlásenie mohlo v očiach rozumného pozorovateľa objektívne ohroziť ich funkciu alebo ich nezávislosť či nestrannosť (bod 101). Sudcovia a prokurátori by mali byť vo vzťahoch s tlačou opatrní. Vždy by sa mali zdržať komentárov k prípadom, ktorými sa zaoberajú a vyhýbať sa akýmkoľvek neopodstatneným pripomienkam, ktoré by mohli spochybniť ich nestrannosť (bod 103).

IV. 2.4. Viazanosť prokurátora právnym rámcom upravujúcim jeho vyjadrovanie a informovanie verejnosti

49. Povinnosť prokurátora zdržať sa verejného vyslovovania svojho názoru na prípady, ktoré nie sú právoplatne skončené, je povinnosťou vyplývajúcou priamo zo zákona [§ 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry], ku ktorej zákon explicitne neupravuje žiadne výnimky.

50. Oprávnenie prokuratúry informovať len o veciach, v ktorých vykonáva dozor, ktorému zrkadlovo zodpovedá povinnosť neinformovať o veciach, v ktorých prokuratúra dozor nevykonáva, vyplýva z pokynu č. 12/2006.

51. Právomoc generálneho prokurátora vydať takýto pokyn je súčasťou jeho riadiacej právomoci a vyplýva z § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, podľa ktorého „generálny prokurátor na plnenie úloh vydáva príkazy, pokyny a iné služobné predpisy, ktoré sú záväzné pre všetkých prokurátorov, právnych čakatelov prokuratúry, asistentov prokurátorov a ostatných zamestnancov prokuratúry.“

52. To znamená, že pokyn č. 12/2006 je ex lege záväzný pre všetkých prokurátorov.

53. Na rozdiel od povinnosti prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, povinnosť dodržiavať pokyn č. 12/2006 v zmysle § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry nie je absolútna a zákon z nej ustanovuje výnimky.

54. Tieto výnimky vyplývajú predovšetkým zo znenia vety za bodkočiarkou v § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, podľa ktorého „splnenie pokynu je prokurátor povinný odmietnuť, ak by jeho splnením spáchal trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo disciplinárne previnenie.“ Vylúčiť však nemožno ani oprávnenie prokurátora odmietnuť splniť pokyn nadriadeného prokurátora v zmysle § 25 ods. 1 písm. d) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry a § 6 ods. 3 až 5, 7 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

IV. 2.5. Informovanie zo strany prokuratúry a sloboda prejavu prokurátora

55. Právo a povinnosť prokuratúry informovať o svojej činnosti je síce primárne právomocou štátneho orgánu, avšak dotýka sa aj práva prokurátora ako jednotlivca na slobodu prejavu. Svoju úlohu v tomto kontexte tu okrem obmedzení vyplývajúcich z už zmieňovaných úprav daných § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry a pokynom č. 12/2006 zohráva predovšetkým povinnosť mlčanlivosti vyplývajúca z § 26 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry. Tieto limity slobody prejavu majú svoj ústavnoprávny základ v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie

možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti."

56. Uvedené však neznamená, že prokurátor sa nemá možnosť vyjadrovať k veciam verejného záujmu alebo že nemá i právo kritizovať svojich nadriadených vrátane generálneho prokurátora.

57. Na jednej strane síce platí, že generálny prokurátor je v čele hierarchicky organizovanej štruktúry prokuratúry, čo v rámci inštančného postupu znamená, že sa jeho rozhodnutie považuje za konečné a zákonné, na strane druhej ani takéto výsostné postavenie generálneho prokurátora nemožno vnímať ako absolutistické. Aj vo vzťahu k právnym záverom generálneho prokurátora možno viesť polemiku a to aj zo strany prokurátorov. Tento názorový stret by však podľa názoru disciplinárneho senátu mal mať svoje náležité miesto, formu a spôsob. Sporné právne otázky majú byť predmetom polemiky predovšetkým na poli príslušných odborných seminárov, pracovných stretnutí, či vedeckých konferencií, resp. na stránkach odbornej spisby a majú mať kultivovaný, vecný a neosobný charakter. Každá kritika, či polemika by súčasne mali zohľadňovať, že pokiaľ je prokuratúra hierarchicky organizovaná a riadenou štruktúrou, musí tak aj konať a súčasne sa tak aj musí navonok javiť. Stav, keď podriadený prokurátor mediálne kritizuje nadriadeného prokurátora alebo vyjadruje nesúhlas s jeho rozhodnutím v konkrétnej prípadne ešte právoplatne neskončenej veci je totiž neúnosný a zneisťuje verejnosť vo vzťahu k funkčnosti prokuratúry a zákonnosti jej rozhodovania. Za zákonné sa totiž považuje to rozhodnutie, ktoré bolo v prípade inštančného postupu vydané nadriadeným prokurátorom. Uvedené pritom primerane platí aj na kritiku rozhodovania iného prokurátora, ktorý nie je ku kritizujúcemu ani vo vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti.

58. Disciplinárny senát zároveň vníma širokospektrálnosť reality ako i to, že aj v trestných veciach môžu nastať prípady, kedy výnimočne môže i prokurátor ako súkromná osoba vzhľadom na pomer k veci alebo osobe vyjadriť svoj názor a to aj vo vzťahu k neprávoplatne skončenej veci. V takomto prípade však musí byť absolútne zrejmé, že ide o názor súkromnej osoby a nie prokurátora ako reprezentanta štátneho orgánu.

IV. 2.6. Sloboda prejavu prokurátora v kontexte rozhodovania Európskeho súdu pre ľudské práva

59. Disciplinárny senát sa v rámci rozhodovania venoval aj tomu, či jeho výklad povinnosti zdržanlivého vyjadrovania prokurátora nemôže mať neprimeraný odradzujúci účinok tzv. „chilling effect“ na slobodu prejavu v kontexte rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), t.j. či pod vplyvom rozhodnutia disciplinárneho senátu v tejto veci nemôže nastať negatívny efekt, kedy by z dôvodu hrozby postihu (hoci aj symbolického) došlo k nežiaducemu tlmeniu diskusie na témy verejného záujmu. Vo všeobecnosti Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) upravuje právo každého na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice s tým, že jedným z dôvodov obmedzenia týchto slobôd je aj zachovania autority a nestrannosti súdnej moci (čl. 10 Dohovoru).

60. V tejto súvislosti disciplinárny senát vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že od osôb pôsobiacich v rámci justičnej sféry je a priori možné očakávať zdržanlivosť pri výkone ich slobody prejavu, a to najmä v prípadoch, kedy by takýmito prejavmi mohla byť dotknutá autorita alebo nestrannosť výkonu súdnej moci (napr. Wille proti Lichtenštajnsku, Kayasu proti Turecku, Di Giovanni proti Taliansku). Okruh osôb pôsobiacich v rámci justičnej sféry je potrebné vnímať širšie a okrem sudcov sa sem zaraďujú aj prokurátori či iní štátni zamestnanci (napr. Guja proti Moldavsku). Rovnako pod autoritou a nestrannosťou súdnej moci je potrebné rozumieť aj autoritu a nestrannosť orgánov prokuratúry (Brics proti Rumunsku).

61. ESLP v súvislosti s vyjadreniami príslušných orgánov o prebiehajúcich trestných konaniach uviedol, že čl. 6 Dohovoru neznamená, že tieto orgány nemajú, resp. nemôžu informovať verejnosť o neskončených trestných konaniach (criminal investigations in progress), musia však tak robiť zdržanlivo a obozretné, aby sa rešpektovala prezumpcia neviny dotknutých osôb (Fatullayev proti Azerbajdžanu). Prípadné obmedzenia v tomto smere musia byť predvídateľné, sledovať legitímny cieľ, pričom za akceptovateľné treba považovať vyjadrenia informatívneho charakteru nezverejňujúce žiadne dôverné informácie (Brisic proti Rumunsku). Od súdnych orgánov sa vyžaduje, aby pri svojom rozhodovaní

dodržovali maximálnu diskrétnosť, pokiaľ ide o prípady, ktorými sa zaoberajú, ako aj pri kritike ostatných sudcov, či kolegov z iných právnických profesií (Di Giovanni proti Taliansku). Táto diskrétnosť by ich mala odradiť od využívania médií a to aj v prípade ich vyprovokovania (Buscemi proti Taliansku).

62. Povinnosť zdržanlivosti je i povinnosťou lojálnosti a ich podstata má napomáhať štátu v plnení jeho funkcií. Tieto povinnosti majú viesť primárne k odstráneniu protiprávneho konania v rámci príslušného orgánu prostredníctvom inštančného postupu, resp. iného orgánu. Len v prípade zjavnej neuskutočiteľnosti takéhoto postupu je prípustnou možnosťou medializácia veci (Guja proti Moldavsku).

63. Výnimku v tomto smere predstavujú základné otázky fungovania súdneho systému ako inštitúcie nevyhnutnej pre riadne fungovanie demokratickej spoločnosti, kedy je otázka verejnej diskusie vecou verejného záujmu a kedy má byť aj vo vzťahu k obmedzeniu verejných prejavov uplatnený národnými orgánmi „zužujúci výklad“ príslušných zákonných obmedzení (Morice proti Francúzsku, Todorova proti Bulharsku). Ochrana slobody prejavu pritom dopadá aj na toho, kto prejav realizoval v rámci výkonu povinnosti informovať verejnosť prostredníctvom médií (Brisic proti Rumunsku). Na druhej strane pri justičných funkcionároch sa predpokladá zdržanlivosť (diskrétnosť) v tom smere, že budú prístupňované hodnoverné, presné a spoľahlivé informácie (Eminagaoglu proti Turecku).

64. S odkazom na vyššie uvedené disciplinárny senát konštatuje, že žiadna z vyššie uvedených vecí riešených ESLP nepredstavuje prípad, ktorý by bolo možno bez ďalšieho stotožniť s konaním disciplinárne obvineného v rozhodovanej veci.

65. Zároveň je možno skonštatovať, že slovenská právna úprava obmedzujúca sféru slobodného prejavu prokurátora (ako osoby zastávajúcej verejnú funkciu v režime výkonu spravodlivosti) sa nejaví vo všeobecnosti ako neprimerane reštriktívna. Vychádzajúc z tejto premisy možno dospieť k záveru, že predmetná právna úprava definujúca osobné (kto), obsahové (čo) a procesné (ako) limity výkonu slobody prejavu prokurátora (v súvislosti s výkonom jeho funkcie) sleduje legitímny cieľ. Táto predstavuje primeranú spoločenskú a právnu rovnováhu medzi jednotlivými záujmami, ktoré by neobmedzeným výkonom slobody prejavu konkrétnym prokurátorom, resp. protiprávnym výkonom tohto práva mohli byť dotknuté. V tejto súvislosti nie je zároveň možné opomenúť, že právny poriadok Slovenskej republiky neobmedzuje prokurátorov v realizácii takých komunikačných úkonov navonok (v abstraktnej rovine, resp. nekonkrétnej rovine), prostredníctvom ktorých budú títo poukazovať hoci aj na prípadné nedostatky v činnosti konkrétnej zložky verejnej moci, avšak musí sa tak diať spôsobom, ktorý nebude predstavovať ohrozenie subjektívnych alebo verejných záujmov, ktoré na tomto úseku môžu existovať.

IV. 3. Posúdenie konania disciplinárne obvineného

66. V rozsahu vyššie uvedených východísk disciplinárny senát preskúmaval aj zverejnené stanovisko disciplinárne obvineného.

IV. 3.1. K povinnosti zdržanlivého vyjadrovania prokurátora

67. Disciplinárne obvinený podal zverejnené stanovisko ako špeciálny prokurátor v mene ÚŠP, teda nie ako súkromná osoba, pričom podľa povahy daného stanoviska sa v ňom prelína sčasti výkon práva informovať verejnosť so slobodou prejavu jeho podávateľa. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné preskúmavať dané stanovisko jednak po jednotlivých jeho častiach, ako aj v celku, a to i v súzvu s okolnosťami týkajúcimi sa predmetnej trestnej veci.

68. Disciplinárny senát zdôrazňuje, že nepreskúmaval zverejnené stanovisko z hľadiska jeho vecnej (odbornej) správnosti, pretože posudzovanie zákonnosti postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní patrí predovšetkým orgánom prokuratúry, resp. súdu rozhodujúcemu v trestnom konaní. Inak povedané disciplinárny senát posudzoval obsah zverejneného stanoviska z pohľadu jeho súladu, resp. nesúladu s povinnosťou zdržanlivého vyjadrovania prokurátora vyplývajúcou z § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry. Pokiaľ preto disciplinárny navrhovateľ namietal, že stanovisko disciplinárne obvineného bolo nekvalifikované, tak tento rozmer považuje disciplinárny senát za právne irelevantný, pretože povinnosť zdržanlivosti vyjadrovania prokurátora dopadá tak na odborne správne ako i chybné vyjadrenia.

69. Zverejnené stanovisko je možné rozdeliť podľa obsahu na tri základné časti.

70. Prvá časť tohto stanoviska „Úrad špeciálnej prokuratúry (ÚŠP) so znepokojením vníma sústavné snahy spomaliť a zabrzdiť vyšetrowanie mimoriadnej závažnej trestnej činnosti, ktorú vyšetrujú vyšetrowatelia NAKA pracovnej skupiny Očistec pod dozorom prokurátorov ÚŠP. Sme presvedčení, že relevantné podozrenia týkajúce sa integrity vedených trestných stíhaní je potrebné preveriť. Malo by sa tak však diať len zákonným spôsobom a bez toho, aby bola verejnosť zavádzaná nepravdivými informáciami. Vyšetrowatelia pracovnej skupiny Očistec boli žiadaní o vyhotovenie fotokópie vyšetrowacieho spisu zo strany Úradu inšpekčnej služby (ÚIS) len v jednej trestnej veci, a to dňa 23. 3. 2021. Táto žiadosť bola urgovaná dňa 3. 5. 2021, a dňa 4. 5. 2021 bola žiadosť vybavená a overený spisový materiál bol zaslaný na ÚIS. Stalo sa tak ešte pred zaistením vyšetrowacích spisov zo strany ÚIS dňa 11. 6. 2021. Ani táto žiadosť však nebola zaslaná špecializovaným tímom ÚIS, ale odborom boja proti korupcii a organizovanej kriminalite ÚIS. Žiadna iná žiadosť o poskytnutie vyšetrowacieho spisu zo strany ÚIS nebola nikdy pracovnej skupine Očistec zaslaná, čo vyplýva aj z evidencie v denníku vyšetrowacích spisov. Je preto pre nás zarážajúce, že sa do médií opakovane posúvajú informácie, ktoré sú v rozpore s objektívne verifikovateľným skutkovým stavom." obsahuje v podstate tri úvodné vety a nasledujúci text týkajúci sa poskytnutia kópie vyšetrowacieho spisu. Úvodné tri vety majú povahu všeobecnej proklamácie, ktorá nemá povahu vyslovovania subjektívneho názoru alebo hodnotiaceho súdu v konkrétnej právoplatne neskončenej veci. Následný text predstavuje vysvetľujúci komentár k predchádzajúcim a „údajne“ zavádzajúcim informáciám týkajúcim sa poskytovania kópie vyšetrowacieho spisu s následnou kritikou poskytovania nepravdivých informácií médiám. Vysvetľujúca časť má objektívny (vecný) charakter a na ňu nadväzujúci subjektívny záver sa netýka hodnotenia právoplatne neskončenej veci, ale poskytovania informácií.

71. Druhá časť zverejneného stanoviska znejúca „Bez toho, aby sme mali ambíciu zasahovať do vyšetrowania, v ktorom vykonáva dozor iná súčasť prokuratúry, musíme stručne reagovať na zverejnené uznesenie o vznesení obvinenia špecializovaným tímom ÚIS. Zo zverejneného uznesenia je zrejmé, že kľúčovým svedkom v danej veci je bývalý vedúci jedného z operatívnych oddelení NAKA Y. W.. Tento vypovedá, že známa SMS medzi ním a vyšetrowateľom NAKA Y. K. zo dňa 22. 8. 2020 bola zaslaná ešte pred výsluchom svedka S. J., a teda zápisnica z výsluchu tohto svedka zo dňa 20. 8. 2020 bola antedatovaná. Samotné uznesenie však z evidencie vstupu osoby C. J. konštatuje, že táto osoba bola v budove NAKA len dňa 18. 8. 2020 a dňa 20. 8. 2020 (teda v deň vykonania výsluchu). Rovnako sa dá objektívne z dátového súboru ustáliť presný čas, kedy bol výsluch tohto svedka uskutočnený. Je preto zrejmé, že výpoveď kľúčového svedka Y. W. je v rozpore s objektívnymi zabezpečenými dôkazmi. Uznesenie síce konštatuje, že nie je zrejmé, z akého dôvodu bol C. J. v budove NAKA aj dňa 18. 8. 2020, keďže sa nezúčastnil žiadneho úkonu, avšak ani toto konštatovanie nie je v súlade s realitou. V spise (ktorého fotokópiu má špecializovaný tím ÚIS k dispozícii) sa totiž nachádza úradný záznam o nazretí do spisu touto osobou práve dňa 18. 8. 2020 (v trestnej veci O.). Na výpovedi a spolupráci Y. W. je pritom založená značná časť dôkazov (vrátane prepisov zabezpečených ITP), ktoré viedli k vzneseniu obvinenia. Rovnako nie je z uznesenia zrejmé, z akého dôvodu sa Y. W. rozhodol vypovedať až na jar 2021, keď sa skutky, o ktorých vypovedá, mali stať v lete 2020. Takisto nie je zrejmé jeho procesné postavenie v danej veci, keďže pri danej právnej kvalifikácii neprichádza postup podľa § 205 Trestného poriadku (dočasné odloženie vznesenia obvinenia) do úvahy. Z daného uznesenia zároveň nevyplýva, či ku skutku pod bodom 3) bol vypočítaný ako svedok dozorový prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorý bol v danej veci činný, a opakovane sa v tomto uznesení jeho osoba zmieňuje. Ak bol vypočítaný, ale jeho výsluch nie je uvedený v uznesení o vznesení obvinenia, tak to vytvára pochybnosť o selektívnosti dôkazov, na ktorých je obvinenie vznesené." má, tak ako to uvádza aj jej prvá veta, povahu reakcie na príslušné uznesenie o vznesení obvinenia. Nasledujúca časť týkajúca sa svedka Y. W. však má povahu polemiky s komentovaným uznesením, keď disciplinárne obvinený na základe uvádzaných skutočností namietá, že výpoveď daného svedka je jednak v rozpore s objektívne zabezpečenými dôkazmi, pričom spochybňuje aj procesné postavenie uvedenej osoby. Ide teda o polemiku, v ktorej disciplinárne obvinený vyjadruje subjektívny názor na hodnotenie dôkaznej situácie, ako i procesného postupu. Svoju argumentáciu pritom disciplinárne obvinený uskutočňuje aj odkazom na úradný záznam z 18.8.2020, ktorý má byť obsiahnutý vo vyšetrowacom spise. Vyšetrowací spis je pritom neverejný a na jeho obsah sa vzťahuje povinnosť mlčanlivosti prokurátora v zmysle § 26 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, ako to nakoniec uviedol aj sám disciplinárne obvinený na ústnom pojednávaní. Polemický charakter má aj ďalšia časť textu, v ktorej disciplinárne obvinený namietá selektívne vykonávanie dôkazov, pretože z obsahu komentovaného uznesenia nie je

zrejme, či bol vypočutý ako svedok aj príslušný dozorový prokurátor. Záver o selektívnosti dokazovania má povahu hodnotiaceho súdu vo vzťahu k zákonnosti dokazovania.

72. Záverečná časť zverejneného stanoviska „Úrad špeciálnej prokuratúry zdôrazňuje, že každý svedok musí niesť trestnoprávnu zodpovednosť, ak vo svojej výpovedi uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. Určite bude pre transparentnosť trestného stíhania vedeného ÚIS dôležité (aj v prípade konania o dohode o vine a treste), aby sa verejnosť, v prípade právoplatného skončenia veci, dozvedela, v čom konkrétne S. J. krivo vypovedal. Zo zverejneného uznesenia o vznesení obvinenia navyše vyplýva, že údajná krivá výpoveď sa netýkala žiadnej z medializovaných trestných vecí, a týkala sa trestnej veci, v ktorej v súčasnosti nie je nikto trestne stíhaný (predaj pozemkov na Drotárskej ul. v Bratislave)." už má len proklamačný charakter spojený s výzvou o potrebe ďalšieho informovania verejnosti.

73. Na základe uvedeného disciplinárny senát konštatuje, že zverejnené stanovisko (jeho druhá časť) má povahu polemiky s komentovaným uznesením, ktorá obsahuje viaceré subjektívne názory a subjektívne hodnotiace sudy disciplinárne obvineného na vec, ktorá nebola právoplatne skončená. Formálne sa preto javí, že zverejnené stanovisko je v rozpore s povinnosťou zdržanlivosti vyjadrovania prokurátora. Pre materiálny záver o porušení tejto povinnosti je však potrebné preskúmať, či by zverejnené stanovisko nemalo požívať ochranu v zmysle judikatúry ESLP týkajúcej sa slobody prejavu. V tomto smere bolo potrebné uskutočniť predovšetkým poverenie týkajúce sa toho, či

- zverejnené stanovisko sa vzťahovalo na základné otázky fungovania súdneho systému ako inštitúcie nevyhnutnej pre riadne fungovanie demokratickej spoločnosti,
- informácie poskytnuté v stanovisku mali povahu hodnoverných a spoľahlivých informácií,
- postup disciplinárne obvineného pri medializácii stanoviska bol v súlade so zásadou lojality.

74. Pokiaľ ide o otázku, či sa zverejnené stanovisko týkalo základných otázok fungovania súdneho systému v širšom slova zmysle zahŕňajúcom aj riadne fungovanie prokuratúry, je potrebné zohľadniť predovšetkým jeho nosnú druhú časť, ktorá je polemikou s konkrétnym uznesením o vznesení obvinenia. V tomto smere je potrebné poukázať na rozdiel medzi tým, či sa jedná o vec, ktorá je predmetom záujmu verejnosti alebo sa jedná o vec verejného záujmu. Záujem verejnosti totiž môžu budiť a nesporne i budia aj veci bez celospoločenského alebo celoštátneho kontextu, ktoré môžu byť vo svojej podstate triviálne. Verejný záujem predstavuje oproti tomu neurčitý právny pojem vyjadrujúci momentálny stav záujmov a ich hierarchiu v určitej konkrétnej situácii, mieste a čase, majúci celospoločenský charakter, ktorý ho uprednostňuje pred miestnymi, skupinovými, či súkromnými záujmami. Predmetná trestná vec nesporne vzbudila záujem verejnosti. V zásade však platí, že takýto záujem vyvolávajú trestné veci vo všeobecnosti. Samotné komentované uznesenie však nemalo povahu veci verejného záujmu riešiacej základné otázky fungovania súdnictva či prokuratúry. Disciplinárne obvinený nakoniec takto predmetnú trestnú vec vo svojich vyjadreniach ani neoznačoval, keďže motívom jeho konania malo byť predovšetkým zastanie sa prokurátorov ÚŠP, ako i spolupracujúcich policajtov pred medializovanými útokmi. Za vec verejného záujmu síce možno považovať súvisiace otázky týkajúce sa na jednej strane vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti u osôb pôsobiacich vo verejných funkciách, resp. na strane druhej zákonnosti takto vedených trestných konaní. Bezprostredný presah na tieto otázky však zo zverejneného stanoviska nevyplýval. Disciplinárne obvinený uvedené otázky nadniesol až vo svojich nasledujúcich vyjadreniach, ktoré nie sú predmetom posudzovania zo strany disciplinárneho senátu. Prítomnosť verejného záujmu nemožno identifikovať ani vo vzťahu k samotnému komentovanému uzneseniu, keďže sa jednalo o prvostupňové rozhodnutie, proti ktorému bol prípustný opravný prostriedok (sťažnosť) a ani k predmetnej trestnej veci, keďže trestné stíhanie je v nej v súčasnosti prerušené. Inak povedané polemika s komentovaným uznesením vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam týkajúcim sa vyhodnotenia dôkaznej situácie, resp. procesnému postupu nemala povahu otázky celospoločenského verejného záujmu týkajúceho sa výkonu súdnej moci. V opačnom prípade by totiž povahu verejného záujmu zdieľala akákoľvek medializovaná trestná vec, v dôsledku čoho by sa dokazovanie z neverejného prípravného konania a verejného súdneho konania v podstate presúvalo do mediálneho priestoru. V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že u verejnosti je informovanie o trestných veciach veľmi populárne, či už v bulvárnom alebo i mainstreamovom podaní. Zverejnené stanovisko disciplinárne obvineného má povahu mediálneho vyhodnocovania dôkaznej a procesnej situácie v konkrétnej trestnej veci, pričom presne takýto postup spochybňuje autoritu a nestrannosť súdnej moci, resp. prokuratúry. Verejný záujem možno výnimočne spojiť aj s konkrétnou trestnou vecou, ale musí ísť o taký prípad, ktorý má presah na riadne fungovanie justičného systému, resp. právneho štátu (napr.

poukazovaním na nefunkčnosť alebo absenciu niektorých inštitútov), avšak v predmetnej veci sa o takýto prípad nejednalo. Disciplinárny senát súhlasí s disciplinárne obvineným, že „verejné komentovanie právnych otázok nemôže byť disciplinárnym previnením“. Z vyššie uvedených dôvodov je však zrejmé, že zverejnené stanovisko takúto povahu nemalo.

75. Pokiaľ ide o spoľahlivosť a hodnovernosť informácií obsiahnutých v druhej časti zverejneného stanoviska, disciplinárny senát opätovne zdôrazňuje, že tieto neposudzoval z hľadiska ich vecnej správnosti, pretože v rámci disciplinárneho konania sa v zásade zákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní nepreskúmava. Disciplinárny senát preto tento aspekt hodnotil predovšetkým z toho pohľadu, či mal disciplinárne obvinený k dispozícii relevantný zdroj informácií. Vzhľadom na to, že zverejnené stanovisko malo vo svojej druhej časti povahu polemiky s hodnotením dôkaznej situácie, resp. procesného postupu, možno konštatovať, že spoľahlivý záver o týchto otázkach nebolo možné uskutočniť bez znalosti príslušného vyšetrovacieho spisu. Ten však disciplinárne obvinený v rozhodnej dobe nemal k dispozícii. Vo vzťahu k hodnovernosti je potrebné poukázať na to, že disciplinárne obvinený verejne spochybnil uznesenie o vznesení obvinenia, hoci zákonnosť tohto uznesenia v inštančnom postupe nebol oprávnený relevantne posudzovať. Svojim konaním teda vyvolal znepokojenie verejnosti nad zákonnosťou postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní. Verejnosť pritom nemá možnosť dôvodnosť takýchto obáv sama verifikovať a tiež od nej nemožno spravodlivo očakávať, že si sama vyvodí záver o procesnej irelevantnosti zverejneného stanoviska, keďže toto nebolo podané príslušným dozorovým prokurátorom, ktorý ako jediný bol oprávnený na podklade znalosti vyšetrovacieho spisu preskúmať zákonnosť komentovaného uznesenia.

76. Vo vzťahu k zásade lojality je potrebné uviesť, že sa ňou myslí predovšetkým napomáhanie štátu v plnení jeho funkcií. To vo vzťahu k prokurátorom znamená, že zistená nezákonnosť by mala byť sanovaná primárne v rámci výkonu ich právomocí. Zjednodušene prenesené na prejednávajúcu vec treba pod rešpektovaním zásady lojality rozumieť to, či sa disciplinárne obvinený pred zverejnením stanoviska domáhal preskúmania zákonnosti komentovaného uznesenia iným spôsobom. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v období medzi vydaním komentovaného uznesenia do zverejnenia stanoviska, t.j. od 20.7.2021 do 28.7.2021, sa disciplinárne obvinený formálnou cestou takéhoto preskúmania nedomáhal, či už na pracovnej porade generálneho prokurátora, ktorá sa v tomto čase neuskutočnila alebo iným spôsobom. V tejto súvislosti je irelevantné, že disciplinárne obvinený nemohol v tomto smere formálne podať podnet (§ 31 ods. 5 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, resp. príkaz generálneho prokurátora č. 1/2019, ktorým sa zrušuje príkaz generálneho prokurátora č. 6/2017 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v trestnom konaní), pretože tento bol aj v čase svojej prípustnosti spojený s iniciáciou prieskumu zo strany osoby stojacej mimo prokuratúry, zatiaľ čo vnútri orgánov prokuratúry sa upozornenie na nezákonnosť realizuje rôznymi formami internej „signalizácie“ (viď stanovisko ÚŠP sp.zn. VII Spr 278/21/1000 z 15.6.2021). Rovnako nebolo preukázané, že sa disciplinárne obvinený domáhal preskúmania neformálne. Na ústnom pojednávaní síce uviedol, že v rozhodnom období mal telefonický hovor s generálnym prokurátorom, avšak nevedel s istotou uviesť, či sa v rámci neho riešilo aj komentované uznesenie. Disciplinárne obvinený pritom ako špeciálny prokurátor a ex lege námestník generálneho prokurátora nesporne mal možnosť túto otázku formálne predostrieť generálnemu prokurátorovi a to bez ohľadu na to, či týmto bola alebo nebola zvolaná pracovná porada. Pokiaľ disciplinárne obvinený vo vzťahu k otázke domáhania sa nápravy cestou generálneho prokurátora poukazoval na svoju signalizáciu - stanovisko ÚŠP sp.zn. VII Spr 278/21/1000 z 15.6.2021, je potrebné k tomu uviesť, že toto bolo vydané pred komentovaným uznesením a preto v rámci tohto stanoviska logicky nemohli byť namietané tie otázky týkajúce sa vyhodnocovania dokazovania a procesného postupu, ktoré boli meritom polemiky vo zverejnenom stanovisku. Samotná skutočnosť, že generálny prokurátor na podklade stanoviska ÚŠP sp.zn. VII Spr 278/21/1000 z 15.6.2021 nekonal spôsobom, ako sa disciplinárne obvinený domáhal, neznamená, že disciplinárne obvinený mohol následne bez ďalšieho nerešpektovať zásadu lojality a rezignovať na snahu domáhať sa preskúmania zákonnosti komentovaného uznesenia prostredníctvom generálneho prokurátora. Ak bol disciplinárne obvinený presvedčený o nezákonnosti komentovaného uznesenia, mal preto primárne využiť interné spôsoby sanovania prípadného protiprávneho stavu. Takýto postup by pritom bol nielen v súlade so zásadou lojality a zdržanlivosti, ale mal by aj právnu relevanciu, ktorú samotná medializácia logicky postráda. Tým, že disciplinárne obvinený na komentované uznesenie reagoval hneď prostredníctvom médií, porušil zásadu lojality. Porušenie tejto zásady sa nakoniec prejavilo navonok aj v tom, že u disciplinárne obvineného došlo k určitej „výmene rolí“, keď na jednej strane podal stanovisko ako špeciálny prokurátor a súčasne v stanovisku fakticky vystupoval

ako obhajca v predmetnej trestnej veci. Takéto angažovanie disciplinárne obvineného v predmetnej trestnej veci, v ktorej nie je dozorovým prokurátorom, pritom bolo spôsobilé vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti. V nadväznosti na uvedené nemohol disciplinárny senát zohľadniť úradné záznamy prokurátorov ÚŠP týkajúce sa údajného „mimoriadne neštandardného konania vedenia GP SR“. Ak sa disciplinárne obvinený domnieval, že ním bližšie neurčené „vedenie GP SR“, resp. generálny prokurátor konajú nezákonne, mal a má k dispozícii príslušné zákonné možnosti, medzi ktoré však nepatrí dokazovanie v rámci disciplinárneho konania. Ako bezpredmetné vyhodnotil disciplinárny senát aj námietky disciplinárne obvineného, v ktorých tento poukazoval na vyjadrenia iných prokurátorov, vo vzťahu ku ktorým generálny prokurátor nepodal disciplinárny návrh, a to vzhľadom na to, že predmetom tohto disciplinárneho konania nie sú úkony disciplinárneho navrhovateľa voči iným prokurátorom.

77. Na druhej strane pokiaľ generálny prokurátor namietal, že disciplinárne obvinený dehonestoval prácu vyšetrovateľa, dozorového prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava ako aj sudkyne Okresného súdu Bratislava III, tak takýto záver zo zverejneného stanoviska nevyplýva. Vyslovená polemika jednak nemala znevažujúci, či urážlivý charakter a súčasne nebola vo vyslovenom smere ani adresovaná.

78. Na základe vyššie uvedeného došiel disciplinárny senát k záveru, že disciplinárne obvinený zverejnením stanoviska uvedeného v skutkovej vete tohto rozhodnutia porušil aj v materiálnej rovine povinnosť zdržanlivosti vyjadrovania prokurátora v právoplatne neskončených veciach vyplývajúcu z § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry.

79. Vo vzťahu k príslušnosti na poskytovanie informácií ustanovenej pokynom č. 12/2006 je zrejmé, že disciplinárne obvinený sa nevyjadroval k trestnej veci, v ktorej pôsobil ako dozorový prokurátor, resp. v ktorej by dozor vykonával ÚŠP. Pokiaľ v tejto súvislosti disciplinárne obvinený s odkazom na čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006 dôvodil tým, že tento pokyn nedopadá na prokurátorov ÚŠP, bol jeho záver celkom zjavne nesprávny. Daný pokyn totiž ustanovuje pozitívnu enumeráciu, v ktorých veciach média informuje ÚŠP (čl. 3 ods. 2) a v ktorých krajská prokuratúra (čl. 3 ods. 3).

80. Podľa čl. 3 ods. 2 pokynu č. 12/2006 „informácie o veciach, ktoré dozoruje Úrad špeciálnej prokuratúry, poskytuje médiám tlačový hovorca s miestom výkonu práce na Úrade špeciálnej prokuratúry, pokiaľ špeciálny prokurátor v konkrétnej veci nerozhodne inak. Tlačový hovorca informuje špeciálneho prokurátora a počas jeho neprítomnosti zástupcu špeciálneho prokurátora o žiadosti o poskytnutie informácie médiám, ako aj o zamýšľanom obsahu poskytovanej informácie.“

81. Podľa čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006 „informácie o postupe v trestných a netrestných veciach, ktoré dozoruje krajská prokuratúra alebo okresná prokuratúra v obvode pôsobnosti krajskej prokuratúry, poskytuje médiám krajský hovorca, pokiaľ krajský prokurátor alebo generálny prokurátor v konkrétnej veci nerozhodne inak. Krajský hovorca informuje krajského prokurátora a počas jeho neprítomnosti príslušného námestníka o žiadosti o poskytnutie informácie médiám, ako aj o zamýšľanom obsahu poskytovanej informácie.“

82. Určujúcim kritériom pre určenie informujúceho subjektu v trestných veciach je výkon dozoru. Keďže v predmetnej trestnej veci vykonáva dozor Krajská prokuratúra Bratislava, je jednoznačné, že informácie týkajúce sa tejto veci bol oprávnený podať hovorca krajskej prokuratúry. Výslovne pozitívne určenie krajskej prokuratúry ako oprávneného subjektu na poskytovanie informácií súčasne logicky znamená nemožnosť poskytovania informácií zo strany ostatných prokuratúr.

83. To znamená, že disciplinárne obvinený nebol príslušný na podávanie informácií v predmetnej trestnej veci, čím porušil čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006.

84. Disciplinárny senát sa v súvislosti s porušením čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006 zaoberal aj tým, či týmto nedošlo k porušeniu povinnosti prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, v zmysle ktorej je prokurátor povinný plniť povinnosti vyplývajúce normatívnych predpisov, resp. uložené mu nadriadeným prokurátorom. V tejto súvislosti však disciplinárny senát došiel k záveru, že porušenie povinnosti zdržanlivého vyjadrovania prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v danom prípade v sebe zahŕňa aj porušenie predmetného čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006.

85. Pokiaľ disciplinárny navrhovateľ vo svojom návrhu namietal aj porušenie úloh vyplývajúcich z iných jeho riadiacich aktov a to opatrenia č. 45 z porady generálneho prokurátora z 3.2.2014 a zo záverov porád generálneho prokurátora z 22.3.2021 a 14.6.2021, je potrebné k tomu uviesť, že z týchto riadiacich aktov nevyplývali také povinnosti, ktoré by už neboli obsiahnuté v povinnostiach vyplývajúcich z § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry a čl. 3 ods. 3 pokynu č. 12/2006. Z uvedeného dôvodu sa nimi preto disciplinárny senát bližšie nezaoberal, a to vrátane námietok disciplinárne obvineného k ich obsahu.

V.

Uloženie disciplinárneho opatrenia

86. Pri úvahe o druhu a výmere disciplinárneho opatrenia prihliadal disciplinárny senát v zmysle § 191 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry na závažnosť disciplinárneho previnenia, na spôsobené následky, mieru a formu zavinenia, okolnosti prípadu, doterajšie správanie a plnenie služobných povinností prokurátora.

87. Pokiaľ ide o závažnosť disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát nezistil dôvody, pre ktoré by bolo namieste dané disciplinárne previnenie posudzovať v zmysle § 188 ods. 2 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, ako závažné disciplinárne previnenie.

88. Vo vzťahu k následku poľahčujúcou okolnosťou bolo, že disciplinárne obvinený svojim konaním negatívne nezasiahol do roviny subjektívnych práv osôb, ktorých konania sa týka predmetná trestná vec, pretože neprezentoval názor dotýkajúci sa ich prezumpcie neviny. Pokiaľ ide o otázku, či zverejneným stanoviskom mohol disciplinárne obvinený sťažiť alebo zmariť objasňovanie alebo vyšetrovanie predmetnej trestnej veci, tak táto nebola zo strany disciplinárneho navrhovateľa nadnesená a ani disciplinárny senát v tomto smere nezistil žiadne okolnosti týkajúce sa tohto následku. Negatívnym následkom tak bolo predovšetkým určité zneistenie verejnosti o možnom nezákonnom postupe orgánov činných v trestnom konaní, keďže zverejnené stanovisko bolo podané disciplinárne obvineným ako jedným z najvyšších predstaviteľov orgánov prokuratúry. Nerešpektovaním pokynu č. 12/2006 vyslal disciplinárne obvinený aj negatívny signál dovnútra prokuratúry, ktorá je ako hierarchicky usporiadaná sústava založená na rešpektovaní riadiacich aktov nadriadených prokurátorov zo strany podriadených prokurátorov.

89. Vo vzťahu k zavineniu možno konštatovať, že pre naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry postačuje akákoľvek forma zavinenia. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že porušenia povinnosti prokurátora týkajúcej sa zdržanlivého vyjadrovania prokurátora sa disciplinárne obvinený dopustil v nepriamom úmysle, pretože vzhľadom na svoje vedomostné schopnosti vedel, že svojím konaním môže túto povinnosť porušiť a pre prípad, že k takémuto porušeniu dôjde, bol s tým uzrozumený. Pokiaľ disciplinárne obvinený obhajoval svoje konanie morálnou povinnosťou zastať sa kolegov pri pasivite generálneho prokurátora v tomto smere, ako i výchovou vedúcou k potrebe ozvať sa, ak sa deje nespravodlivosť, je potrebné uviesť, že ani rozpor morálneho imperatívu jednotlivca s normatívnou úpravou, nie je vo všeobecnosti dôvodom vyvíňujúcim ho z protiprávneho konania. Vnútorne presvedčenie o správnosti konania zároveň neznamená, že toto konanie je súladné s právom. Disciplinárny senát na jednej strane považuje za nepripustné osobné a často i vulgárne ataky politikov, či médií voči konkrétnym prokurátorom a rešpektuje právo (nie povinnosť) vedúcich predstaviteľov prokuratúry zastať sa svojich kolegov, avšak takéto vyjadrenie podpory má mať všeobecný charakter a nie povahu konkrétnej polemiky s dôkaznou alebo procesnou situáciou určitého rozhodnutia alebo postupu.

90. Disciplinárny senát v rámci okolností prípadu zobral do úvahy aj to, že táto vec predstavuje do istej miery nówum vo vzťahu k otázke zdržanlivosti vyjadrovania sa prokurátora, ktorá v judikatúrnej podobe disciplinárneho konania doposiaľ nebola riešená. V tomto kontexte súčasne kriticky vníma, že má v rámci disciplinárneho konania nepriamo riešiť názorové strety generálneho prokurátora a špeciálneho prokurátora. Už len táto skutočnosť navonok sponchybňuje dôveru verejnosti v prokuratúru a jej funkčnosť. Disciplinárny senát v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko Rady prokurátorov z 16.9.2021 podľa ktorého „Rada prokurátorov považuje verejné vyjadrovanie najvyšších predstaviteľov

prokuratúry za prirodzenú a nevyhnutnú súčasť výkonu ich verejnej funkcie. Je nevyhnutné, aby orgány prokuratúry prezentovali svoju činnosť, ale aj závažné problémy pred spoločnosťou. Akékoľvek sporné názory na postup orgánov prokuratúry v konkrétnej veci sa nemajú premietiť v mediálnom priestore útočným spôsobom, bez potrebných odborných znalostí a poznania všetkých okolností prípadu, vrátane vyšetrovacích spisov a preto rada vyzýva zainteresované strany k zdržanlivosti a kultivovanosti. Vnútorou diskúziou orgánov prokuratúry musia byť sporné názory na postup v konkrétnej veci zovšeobecnené tak, aby neboli spochybňované postupy orgánov činných v trestnom konaní v iných trestných veciach." V nadväznosti na uvedené disciplinárny senát uvádza, že je predovšetkým vecou vzájomnej komunikácie odstraňovať trecie plochy a názorové strety. Na strane druhej „na konci dňa" to musí byť názor generálneho prokurátora, ktorý má byť pre posúdenie rozhodný, pretože jeho osoba prokuratúru riadi. Nerešpektovanie tejto skutočnosti by bolo popretím samotnej povahy prokuratúry ako hierarchicky usporiadanej jednotnej sústavy štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti (§ 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre).

91. Pokiaľ ide o osobu disciplinárne obvineného nebolo zo strany disciplinárneho senátu možné neprihliadať na to, že sa disciplinárneho previnenia dopustil jeden z najvyšších predstaviteľov prokuratúry. Špeciálny prokurátor, ktorý je zo zákona námestníkom generálneho prokurátora, by mal byť „vzorom" ostatným prokurátorom pri plnení úloh prokuratúry a mal by si byť vedomý toho, že aj prostredníctvom jeho osoby verejnosť vníma prokuratúru a posudzuje jej dôveryhodnosť. Disciplinárny senát ďalej prihliadal na hodnotenie prokurátora uskutočnené v súvislosti s týmto disciplinárnym konaním. V jeho zmysle „JUDr. J. I., LL.M. pôsobí v rezorte prokuratúry ako špeciálny prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky od 15. februára 2021. Dovtedy pôsobil ako poslanec Národnej rady Slovenskej republiky a advokát. Napriek skutočnosti, že JUDr. J. I., LL.M. nemal praktické skúsenosti s výkonom funkcie prokurátora, vedenia Úradu špeciálnej prokuratúry sa ujal iniciatívne, pričom pri kompetenciách vedúceho prokurátora a pri výkone dozorovej činnosti využíva rozsiahle odborné znalosti a skúsenosti získané pri predchádzajúcej práci advokáta v trestných veciach a riadiace a organizačné skúsenosti získané z výkonu funkcií ministra spravodlivosti a ministra vnútra. Je autorom viacerých odborných článkov s právnou problematikou z oblasti trestného a ústavného práva (Justičná revue, Právny obzor, Bulletin slovenskej advokácie a iné). Z hľadiska dodržiavania služobnej disciplíny a Etického kódexu prokurátora je potrebné poukázať na prílohu návrhu na disciplinárne konanie a to priložený záznam z písomného pohovoru zo dňa 05.03.2021 sp. zn. Se/1 11/21/1000-1. Napriek skutočnosti, že na operatívnych poradách generálneho prokurátora Slovenskej republiky bol špeciálny prokurátor opakovane vyzvaný, aby zachoval princíp zdržanlivosti vo vyjadrovaní, konanie špeciálneho prokurátora v tomto smere vyústilo až do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania."

92. Disciplinárny senát tiež skúmal, či môže vo vzťahu k osobe disciplinárne obvineného zohľadniť skutočnosť, že tento bol za iné svoje konanie majúce povahu nedostatku prokurátora pri plnení služobných povinností menšieho významu zo strany generálneho prokurátora riešený pohovorom sp.zn. Se/1/ 11/21/1000-1 z 5.3.2021 podľa § 191 ods. 2 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry. Vzhľadom na to, že takýto pohovor predstavuje disciplinárne opatrenie sui generis, bolo potrebné skúmať, či došlo k jeho zahladeniu. Keďže znenie § 215 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry upravujúce zahladenie disciplinárnych opatrení, zahladenie pohovoru nerieši, disciplinárny senát aplikujúc zásadu in dubio pro reo došiel k záveru, že pohovor sa zahladzuje už svojimi vykonaniami a tak predmetný záznam z pohovoru vo vzťahu k osobe disciplinárne obvineného nezohľadňoval.

93. Vzhľadom na povahu skutku a všetky zohľadňované okolnosti bola základným východiskom disciplinárneho senátu pri ukladaní disciplinárneho opatrenia snaha byť súdom „ukazujúcim cestu" než súdom trestajúcim (Todorova proti Bulharsku). Inými slovami; meritum rozhodovania videl disciplinárny senát v danej veci skôr v načrtnutí mantinelov vyjadrovania sa prokurátorov pro futuro, než v samotnom trestaní disciplinárne obvineného. Keďže disciplinárny súdny poriadok neumožňuje pri uznaní viny upustiť od potrestania, došiel disciplinárny senát k záveru, že primeraným disciplinárnym opatrením v danom prípade bude v zmysle § 189 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, uloženie písomného pokarhania.

VI.
Záver

94. Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát rozhodol tak, že uznal disciplinárne obvineného vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry z dôvodu porušenia povinnosti prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. i) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry a uložil mu podľa § 189 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie.

95. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol disciplinárny senát tak, že disciplinárne obvinenému (ktorého uznal za vinného) uložil podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku povinnosť nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania paušálnou sumou vo výške stanovenej v § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

96. Toto rozhodnutie bolo disciplinárnym senátom prijaté jednomyseľne (§ 35 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.